

Instanța de fond: T. Avasiloaie

Instanța de apel: A. Minciuna, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Victor Burduh

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către ÎS CA „Air Moldova”, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Aeronautică Civilă împotriva ÎS CA „Air Moldova” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către ÎS CA „Air Moldova” și menținută hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central),

c o n s t a t ă:

La 15 septembrie 2016, Autoritatea Aeronautică Civile a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova” solicitând încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 273 376,29 de lei. Ulterior, micșorându-și cuantumul pretențiilor a solicitat încasarea dobânzii de întârziere conform pct. 4 al contractului nr. 85 din 25.11.2012 în mărime de 272 616,86 de lei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la 25 octombrie 2012, între Autoritatea Aeronautică Civilă și ÎS CA „Air Moldova” a fost încheiat Contractul nr.85 de preluare și eșalonare a plăților prin care ÎS CA „Air Moldova”, recunoscând datoria în valoare de 32 192 264,20 de lei, respectând prevederile Graficului din anexă la contract, s-a obligat să o achite până la 30 noiembrie 2015. Conform pct.4 al Contractului nr.85 din 25.11.2012, părțile de comun acord au stabilit că, pentru întârzierea executării obligației debitorul va răspunde față de creditor conform art.619 al Codului civil. ÎS CA „Air Moldova” parțial a respectat prevederile contractului sus-numit achitând cu regularitate sumele datorate

conform graficului însă, începând cu data 30 iulie 2015 ÎS CA „Air Moldova” a admis întârzieri la îndeplinirea obligațiilor sale, acumulând restanțe la achitarea sumelor, datoria fiind stinsă în întregime abia la 06 aprilie 2016.

Drept urmare, calculând dobânzile de întârziere conform pct.4 al Contractului și art.619 alin. (1), (2) al Codului civil, a expediat în adresa ÎS CA „Air Moldova” scrisoarea nr. 225 din 08.02.2016 împreună cu calculul nr. 1 al dobânzilor, efectuat pentru perioada 01.01.2015 - 31.12.2015, pentru ca suma de 151 806,38 de lei să fie acceptată și achitată. Cu toate că, la 08 februarie 2016, solicitarea a fost recepționată, ÎS CA „Air Moldova” nu a dat curs acestei scrisori, nu a achitat dobânda calculată și nu a prezentat nici un răspuns la solicitare.

La 06 iunie 2016, Autoritatea Aeronautică Civilă a înaintat scrisoarea nr. 1233 împreună cu calculul dobânzii de întârziere nr. 2 din 02.06.2016 pentru perioada 01.01.2016 - 06.04.2016, prin care a solicitat ÎS CA „Air Moldova” achitarea sumei de 121 569,91 de lei.

La 06 iunie 2016, ÎS CA „Air Moldova” a recepționat solicitarea, însă, aceasta de asemenea a rămas fără răspuns. Din considerentele expuse, la 28 iunie 2016, Autoritatea Aeronautică Civilă a expediat în adresa ÎS CA „Air Moldova” o cerere prealabilă prin care i-a fost solicitat ca în termen de 15 zile de la recepționarea ei să efectueze transferul la contul Autorității Aeronautice Civile a dobânzii de întârziere în sumă totală de 273 376,29 de lei.

Prin hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), acțiunea a fost admisă, s-a dispus încasarea de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul Autorității Aeronautice Civile a dobânzii de întârziere pentru neachitarea în termen a datoriei în baza contractului de preluare și eşalonare a plăților nr.85 din 25.10.2012, pentru perioada 01.01.2015 - 31.12.2015 în mărime de 151 806,38 de lei și pentru perioada 01.01.2016 - 06.04.2016 în mărime de 120 810,48 de lei, în total suma de 272 616,86 de lei.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎS CA „Air Moldova” și menținută hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

La 03 aprilie 2018, ÎS CA „Air Moldova” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului declarat, ÎS CA „Air Moldova” a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material.

La 21 mai 2018, Autoritatea Aeronautică Civilă a depus o referință prin care a menționat că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul

declarat de către ÎS CA „Air Moldova”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎS CA „Air Moldova”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de ÎS CA „Air Moldova”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎS CA „Air Moldova”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Victor Burduh